convenientiores: Certabis si ens ipsum creatum est univocum ad ens creatum ipsum accidentale, et ens ipsum absolute est univocum ad ens ipsum increatum, et ad ens ipsum creatum; sed hoc est falsum; ergo et illud. Ego sequam majorem ideo ens ipsum creatum est univocum ad substantiam et accidens quia sunt aliquam rationem, nec includit nec includitur in entitatibus intrinsecis: atq; et ens ipsum in hac propositione non includit, nec includitur rationem Dei entis increati, et rationem entis creati ipsum in illis quasi duas, aggregatas; ergo et non est aliquid univocum. Pro

Pro negando sequam minorem ad probationem illius negat Fructuoso Minorem desp. q. Logica subtilissima c. nº 97. affirmans ens ipsum esse predicatum transcendens rationem Dei, quia non includit in eo quod non est ens ipsum, sed in quo ens ipsum adeo pendet id est in adequate, quia sunt non includunt in se rationem quasi differentialem Dei, tum in illa entitate ipsum includerentur.

Pro ad probationem sequelæ excedendo Maiorem et minorem, et negando istam Maior ratio est, quia illa ratio entis ipsum creata per ipsum quod adequate pendet, sed quod non supponatur strictus in uno ex membris dividentibus, nec alterum illorum primam rationem differentiarum pendet aliter ab alio, quia duo reperiuntur in eo quemadmodum fingitur de ente abstracto adeo, et ab ente creato ipsum, ut videbimus in tract. 5. q. 3. cap. 1. § Pro excedendo Mai.

Certabis 2º Illud entitate, quarum una

essentiae aliam ponit, n. inveniunt unitasq. in ella rae, qm. par=
ticipant: atq. ita se habent subia creata ipleta, d. accin creatum
ipletum: g. n. inveniunt unitasq. in rae entis creati ipleti. Maior
tradit communiter omnibus. Sed Min. axiom creatum ipletum, recipere
intelligi pat, qn intelligatur, et dependens a subia ipleta: atq. intelligi
negat ut participans, qn intelligatur in sua essentia; g. si in essentia supp=
onit subiam ipletam, illam ponit in participatione entis creati
ipleti.

Ad 1.m negando Maii si intelligatur dere=
bus rii alicius raeis remota, q. pa intellis d. actus intellis,
q. illam ponit logica gutenus intellis i., inveniunt unitasq. in qu=
litate remota raeis. Jm. et si intelligatur de rebus rii alicius acti=
onis adhuc negat maior a fundado disp. q. logica subsistunt.
rio 37. d. dicus i., q. pa apprehensiva, d. appetitiva inveniunt p=
xime. in pa intellis, d. tu illa ponitur ab ista. Item intellectio
et actus intellis cognoscitivus unitasq. participatur ab apprehensio=
ne, iudicio, d. discursu, in q. datur superior essentia; d. sic deficit
arg.m

Ad 2.m distinguendo Maii. concedendo si=
ra aliam ponat in rain, qm utraq. participat: negando n. si
ura aliam ponat in rain differentiam, in qua n. inveniant, d. ita
dominum, se habet acin d. subia rii entis ipleti, nam acin ipl=
etam sed in rain differentialem ponit subiam: un. sicut ratio
nabilitate actus d. rain n. tollitur unitasq. actus fit in aqua d. in roe
: ita ex separatione seu dependentia rationis d. rii n. auferetur unitasq.

Et hoc distinctio applicatur tali argo:

Pro 3.° data Mai. et negata Min. de-
cuius probatio nego Mai. quia non accidentia spiritualia non licet eum ad
subiam abstrahentem a spiritualia et ~~abstracta~~, quia aliaq. ea accidentia spiritualia
dicuntur eum ad subiam spiritualem, et ad subiam in spiritualem, (quia non respicit statum eorum superiorum, respicit statum eorum inferiorum) quia non est falsum quia accidens spirituale non respicit statum subiam spiritualem a qua dependeat, quia ea accidentia spiritualia spiritualiter et subjectantur in eis spiritualibus et in ea valent poterunt cognosci et ordinem ad subiam in spiritualem. Deinde accidentia spiritualia corporalia et materia poterunt optime intelligi sed habitudinem ad suam materiam subtem sibi specificatum, et recipiuntur in ea ordinem ad eam, et infra valent ordinem ad eam materiam, quam Deus potest sine ea servare: cum igitur hoc accidentia spiritualia intelligi et ea queant sine eis ad subiam spiritualem ut patet, sequitur evidenter accidens spirituale non habere talem ordinem, quia aliaq. ea accidens spirituale inferius illum eum indicaret: non patet falsitas minoris presertim et falsitas maioris in praxi illius

Ola 3.ª Ens creatum spirituale ad
subiam creatam spiritualem et accidens creatum spirituale sit non solum unic
cum, sed et unum genus? Pro 1.° quia quo ea recentiora reclamentur
Ho quia ea non ad eiusdem speciem, eiusdem participata et predicata de
multis spiritualibus differentibus in quo in spirituale statum et excludit diuis, et
abstrahitur ad sua inferiora, et ut ratio generica: atq. ita se habet ratio

ratio entis creati ipsecti sui subiecti creati ipsecta, et sui accidentis creati ipsecti ut istat ex qua 2a: q. e. u. ratio generica

Decertabis 1o si ens tale sit genus species qui genus fuit subiecti creata ipsecta, et accidis creatum ipsectum, se hoc est falsum: q. et alius. Respondeo iudendo Mai et negando Mi. no. e. n. subiecti ipsecta creata 1m genus in serie subiecti, et accidis ipsectum creatum 1m genus accidentium et deinde in ratione genera subalterna.

Decertabis 2o si ens ipsectum sit genus non habens decem predicamenta, se unicum tm: se hoc est stra eae, et parit magnam confusionem: q. non est admittendum. By iudendo Maiorem et negando Mi. Nullam. n. parit confusionem dari unum genus summum simpliciter in genere entis ipsecti predicamentalis, subjicitur collocati genus summum sm qd. j. in genere subiecti, et genus summum alterum et sm qd. j. in genere accidentis, et sub hac rouem genera subalterna istituere deqa speciatim disputetur.

Q. 3a

De entis istectione.

Caput 1m.

Ens communissime sumptum istrahatur p aliqs nos an gra=
ciera expionem.

Sta 1.a Ens communissime sumptum stratur ad inferiora ab alijs
modis, quam quibus illud ipsum straherent? Sed neg.a stat Dicunt
Th. quem sequ.r Scaurius disp. 2. sect. 6. n.o 7. Nbr 2.a si fierent
modis, hi esset positivi, ut voluit Scotus, quem sequ.r eius Sco=
la, neg.t ut asserit Soncinas q. Metaph. q. 1. ad 1.m, q. 1. q.
ad 7.m: atq. utrumq. est absurdum: g.o non fit modus ista entis
stractio.

Non poss. fieri modus positivus stra
ctum in 1.o destinis. 3. q. 1.a quia tales modi in opinione scot. essent
ex re rei destinati ad ipsa entia communissime sumpta: g.o Deus esset
tuaretur ex destinatis ab re rei, quia non esset relativum aliquid sempe=
ex ente communissime sumpto, quia ex mera esset ratione ipsius Dei: atq.
id est absurdum: g.o illud ex q. seq.

2.o Et stra tha modi tales modi virtu=
aliter distinguunt sic argum. Quia ile, Deus Vly instituerit inter
Dei, foret ens: g.o includeret in se realiter rem entis communissime sum=
pti: g.o non esset ratio entis ens, quia sensu e contra rem ut=
lam ipsum straheret.

3.o ad utem Scotistas dicit, quia si ens
communissime sumptum nec includeret, nec includeretur in illis modis, esset ad=
quate factum ab illis, ut patet ex dictis q. 2. cap. 1., accipiens esset uni=
vocum ut liquet ex positis q. 2. cap. 2. ratio 2.: atq. ens communi=
ssime sumptum ex eis factum, nec adequate faciet, nec univocum:
g.o non stratur modus positivus destinatus ex re rei, virtuatur.

Non poss. fieri modus neg.a stra

Sonaisatem. 4ª si stractio ista fieret per neg.ᵃ seu per negaõ
separatis ab sua temeraria semper affirm positivam ad esentam
Dei, et affirm positivam ad esentam entis creati in nullo positivo eid-
ictis. Ho segam, q.ª n differunt per idam raõem entis straha-
dam: atq in eo nil aliud positivum daretur ni ida raõ entis
q tota est inclusa in ente creato: g.º affirm Dei ad esenta et affirm
entis creati ad esenta in nullo positivo different, Ho/min.
in eo sat est ida raõ entis comunissime sumpti, et ide mis
straheris, q. stitueret illum ens in iis dibus: atq ide mis est si-
dit Sonens (tacitis qd) id negativum: g.º in eo nil est po-
sitivum ni ida raõ entis.

Ad 2ª. Ens comunissime sumptum
straheris per maiorem expressionem? Resp.ª Ita Suarez supra et
comuniter recentiores, probat q.ª stractio entis per raõ positivas, neg.
a impossibilis et demonstrabimus qd i. g. annectis alia strah-
io straheris per maiorem expressionem: tunc aut dicitur aliqd stract
per maiorem expressionem qm antea cognitum per sceptum representantem
sibi sua inferiora. cognoscitur per alium sceptum representantem ex-
pte aliqd illius inferiori: ut. Ulg sceptus entis comunissime
sumpti representat entis raõnem per illam expte. et subid raõem sat
sufficiens, sceptus u.º quem formo ipsum subid representat illam entis
raõem expte, dum representat expte ipsam subid raõem, in qua
raõ entis expte includitur.

Dicitur igitur illa res entis in stricta et
istum 2m. scriptum et maiorem capionem quam ille 2us. scriptus
exprimit, et repetitat ipsum ens magis commune, quam magis determinatum
in 1us. alter scriptus repetitat ens, ut repraesentat. 1us. scriptus
ens esse, repetitat Deum qui est ipsum indeterminatum ad omnia
in particulari: at 2us. scriptus ipsum ipsum entis repetitat stricta
et determinatum in substantia et ideo dicitur repetitare illa
entis rem magis esse, seu et maiorem capionem. Et sit intelligitur stricta persona divina ad genus Patris. Ubi divina hanc in-
dividuam ad Secretitatem, et tandem communis sine sumptum ad quod
est illius prae.

Colligi hinc 1o. scriptum 2m. a repetitare
aliquid quod prius non repetitaret, repetitare tri est dicto mo, quia p=
rimus repetitat ens ut esse substantiae Ubi quia esse repetitat
illa entis inferiora quam unum ad substantia: 2us. repetitat substan-
tiam esse, et ipsum ens magis commune quam magis determinatum.

Colligi 2o. non est id quod est descriptum=
generis quamvis non est descriptum inferioris, in eo quod est descriptum=
in ipso. Et scriptum est quod superius esse repetitat, non repetitat
ipsum esse non est de ratione inferioris; atqui ita Ubi filiatio
divina repetitatur esse in scripta expressa quando dicunt non sequitur
filiatio divina est de ratione Paternitatis divinae: quia sicut dicunt
accidente in substantia, et non entis repetitatur esse in scripta expr=
so entis, non sequitur quod sit de ratione substantiae quia inferior entis

Colligitur 3.° n seq. ad mo repugnantiam ipsius
predicati entis in secundum esse entis, quia mo ipsius repugnantiae
predicati illi Deo [illegible] in secundo esse ipsius alii quidem
quia in hoc [illegible] aequa datur aliquid quod non est, nec ab includit, nec
per diuina, aequa datur aliquid, aliquid ab aliquo esse positum: at in
attributis entis communissimi aut datur quod non sit ens, aequa ac in
illis datur includit entis communissimi ratione, nec talis ratio, ab illis
abigitur quinet.

Caput 2.m

Ens creatum ipsum aliquin predicamentale transcendit magis an per naturam capiendum?

Sta 1.a Ut tale ens transcendit magis predicamentale, sit diuinum
[illegible]? Pro affir. sta fiat ex dictis quia non ens transcendit
ad sua inferiora per non diuina Metha.: atq ens creatum
ipsum est non ens ut probauimus 2. cap. 2. qta 3.: ergo
transcendit per non diuina Metha.: non autem illi transeat ens predicati
per diuina [esse extens] eadem non per diuina [in alio extens]. Ergo non
sed sunt non diuina sic ostendo quia non diuina sunt duo entitates
quae sunt transcendunt aliquid entis superioris in ea non includatur
quam non includunt: atq ideo entitates transcendunt entis predicati
creati, nec includuntur in illo nec illud in se ipsis includunt, ut
patet ex lo citato: ergo sunt non diuina.

Sta 2.a Ut transeat patet per phaeorum

expressionem. Et ergo dicendum quod tunc aliqua ratio habet stricta formam expressionis, in qua oportet inferioris sit habitus, quod esse non includat ipsam superioris rationem exprimibile. Sed ens creatum simpliciter non exprimit in scipsum alicuius inferioris sit habitus, quod esse non includat ipsam participationem. Ergo ex istis patet quod nolo expressionem. Maior patet ex dictis. Sed Minor: ens creatum simpliciter semper stabilit ad inferiorem habitudinem, in qua ipsum non includatur: quia non exprimit in scipsum inferioris sit habitus, quod esse non includat ipsum entis simpliciter ut ens, sicut dictum fuit non includit [illegible] inferiorum.

Et aliqua [illegible] ad stabilitatem quod nolo expressionem, quia aliqua ratio exprimitur magis stricta et determinata, et aliqua in qua inferioris habitus aliquid, quod non includat ipsum [illegible] aliam habitudinem, [illegible] includat aliquid [illegible] ipsum. Et stabilitas [illegible] nolo expressionem quia [illegible] sicut dicit quod stabiliuntur ad suam speciem, et quod habitudinem ad hoc includunt.

Ipsum ex ente simpliciter et in simpliciter non fit unum per simplicem: ergo ens creatum simpliciter est unum ex simplicibus [illegible] sed illa dicit fortasse ens in simpliciter aliquid includit in se ens simpliciter, quia [illegible] ergo ex entali ente et entali non non fit unum per se simplicem: ergo subsistentia creata simpliciter non fit unum per se simplicem. Idem dicendum erit de accidente creato simpliciter.

59 246

Resp. ex dono Suarij disp. 33. sect. 1. de extinguendo [illegible] si ens complexum incidentibus sed non concedo [illegible] sed si [illegible] incidentibus sed non nego [illegible] Explicatur. Ens creatum complexum duobus modis potest considerari, vel ut tantum potentiale vel ut actuale complexum incidentis complexi et per actualis quilibet. Sed [illegible] considerat et ens complexum [illegible] generis [illegible] singularis [illegible] ens incomplete [illegible] complexo [illegible] [illegible] dicendi [illegible] complexum subiici complexum [illegible] alio [illegible] in alio [illegible] complexum [illegible] dicere omnis [illegible] generibus [illegible] de qualibet [illegible] comparata ad sua individua [illegible] Resp. [illegible] distinguendo [illegible] ens complexum [illegible] complexum tamen in eodem genere [illegible] [illegible] complexum [illegible] complexum [illegible] complexum [illegible] complexum [illegible] complexum in genere entis ex [illegible] [illegible] complexum in genere subiici sic fit subiici complexum [illegible] dicere debent omnes [illegible] in [illegible] generis ad [illegible] ad individua [illegible] complexum in genere [illegible] complexum [illegible] complexum in genere [illegible]

Q. 4.

Quid sit entis creati essentia? Et habeat aliquam causam? et quo pacto distinguatur ab ista

UNIVERSIDADE LIVRE

Caput 1.m

Quid entis creati sit ab aeterno productio?

Pla 1.a Ens creatum ante aeternum productum in mundum sit aliquale in se ipso? Respondeo cum distinctione: si in pla intelligatur de esse reali actuali, Pla neg.; ita colligo ex Suario disp. 31. sect. 2. nu. 3. Vasquez 1.a qe disp. 182. cap. 1.; Fonseca 5. Metph. c. 1. sect. 4. q. Moth. 1. q. 3.; Fonseca disp. 6. Metph. cap. 15. q. Molen. q. Divina Sa. Mtatis. Pla 1.a Sicut natura aliqua ante aeternum actu existens habet esse reale actuale in se ipsa. Hoc esse est factum productum, factum a productione: utrumque falsum: q. creatura tale esse non habet.

Pla 1.m Si factum productum, factum productum a Deo libere, nec.: si libere: q. potuit non esse productum, Deo esse actuale, dum est possibile, q. intendimus: si nec.: q. falso dicitur creatura q. nulla creatura a Deo producitur nec.: ad hoc si illa creatura non producatur, ab aeterno est producta: q. manifestum fit producibilis et simpl. producta: q. falso dicitur in esse producibili seu possibili q. idem est, atq. esse reale actuale. Pla 2.m Si in factum tale esse reale productum a Deo non est factum a Deo: id est productum factum: q. tale est sine Deo: atq. sine Deo factum est, nihil extat divinum (inne cap. 1.: q. si esse ipsum creaturae est factum sine Deo, nihil est.

Pla 2.a in ingressione probabili distinguunt esse ab essentia tanquam a no. Videremus humanitatem Christi D. sine sua modali essentia: et in opere paradoxo Thomistarum sine essentia divina Verbi, quam dicunt esse. Et humanitas Christi D. considerata in sua realem esse actualem fuit ab aeterno et in tempore producta: si 2.m

g. ante incarnationis instans non habuit realem existentiam actualem: alias
non è impossibile: g. antiqua actu existeret, non fuit ei realis actualis
Sed Min. si Christus D. non habuit realem actualem fuit ab
aeterno, in instanti incarnationis sed apud fuerit actione productiva
existit modali, et quia actu existeret et esset factus productus extra
ens, et actione unitiva ipsius humanitatis cum natura divina Verbi: sed
hoc è impossibile: g. illud. Sed Min. impossibile è quod dant ab
aeterno non aliqua entitas actu existens, quia dant actione productiva
illam: ergo in instanti incarnationis sed apud fuerit una
illam actione, non 1.a, et ita realis Christi D. quia sunt duae entitates
reales actu existentes in eorum ita, quia dantur actione creativa
productiva illam et fiat: g. impossibile. et quod apud sit in incar-
nationis una illam actione.

Ji n.o 3. Instigatur de ita realis possibilis. Ph. affirm. quod non Antichristus Ug. non entitas quam realis non actualis, sed possibilis. Sed contra intuit Martinus tomo 2. de Ecclesia
sancto subtil. disp. 1. q. 1. n. 12. uti sitat antecedens. Sed 1.o q. si
Antichristus Ug. in se non est repugnantia negativa ad essendum actualis
et non repugnantia ipsius ? nec, et stinguentur: si existit g. implicat
aliquid in aliquo esse positivum, aliquid addit positivum g.
ipsum: si nec: g. non fiat nisi esse quod negativum, ergo implicat esse quod
esse positivum in tempore futuro: si stinguentur: g. existit è aliquo
diversum ab ipsa non repugnantia, sicut Petrus, et stinguentur à albus,
existit è aliquo distinctum ab albedine: igitur aliquid aliud in
Antichristi ponitur esse è aliqua negatio et aliqua esse possibile: si 1.m
facio idem arg.m, et sic in infinitum: si 2.m habeo intentum: g. Anti-
christus in ita possibili è aliqua entitas realis non actualis, sed

possibilis

2.° ex eo quod aliqua res considerari in statu in quo actualiter non existit, imo nec existere potest actualiter, non solum quod non sit aliquid reale, si in alio statu ens reale actuale: q.° si Antichristus in statu actualitatis erit ens reale actuale, in statu possibilitatis ei potest ens reale, non actuale: q.° possibile. 3.° ens in statu abstractionis ens reale, quia nec ens reale existens in se actuale in eo statu, nec in eo existere potest: et tamen dicitur ens reale, eo quod in alio statu sempe otractionis considerari ut ens reale actuale: q.° ex eo quod aliqua res considerari in statu in quo actualiter non existit, imo nec existere potest actualiter, non tamen quod non sit ens reale: q.° Antichristus in statu possibilitatis non sit aliquid ens reale actuale, non tamen quod sit ens reale possibile, siquidem in statu actualitatis erit ens reale actuale:

Dicis 1.° ista 1.am resolutionem Antichristus nunc actu est ens possibile: atq ut ens possibile est ens reale: q.° ut ens reale est actu: q.° est ens reale actuale. 2.° Nam eorum si Antichristus nunc est actu non est ens possibile, nec actu nec est: atq Antichristus nec est actu est aliquid siquidem de illo affirmamus, quod sit homo, quod sit subiectum, aequum quod sit ens et aliquid: q.° Antichristus actu nec est ens possibile.

Respondeo Nai. Antichristus non in quanti est possibilis, est possibilis absolute. Deinde distinguo Min. considerando de ente reali possibili: negando de ente reali ac

actuali, & distinguendo 1.m sequens, ut ens reale, a actu possibile sado: a actu actuale. Eandem nego ultimam istiam aliud non est, aliqd est actu ens reale. aliud est, est ens reale actuale, nam ho in esse est ens reale actu: non est tm ens reale actuale in tali statu, sed in statu istractionis: sic igitur Antichristus est actu ens reale, non tm est ens reale actu, sed actuatur, ni sedratur in statu actualitatis.

Dico 2.o istra 2.m resolutionem ex nō p. planum, est possibile Antichristi esse aliqd reale, placet, est actuale Antichristi nō esse aliqd reale: q.o ? habemus sedore utrum ? nullum. Ho ens si est actuale Antichristi nō foret aliqd reale, foret aliqd negativum? igitur foret effiatur aliqa negatio? nec.o ? istinguentur: si effiatur 1.o nullum potest esse aliqd positivum ? reale in tempore futuro, q.a aliqd mutaret effiam. Si nec.o: q.o sicut Petrus non potest non esse Papis ita Antichristus non potest non esse actuale, ergo nullum foret actualis. Si istinguentur: q.o effiatur nō in ho esse actuali est aliqd diesum sicut Petrus, q istinguentur est albus est etiam gdam diesia ab ipsa albedine.

Nego ergo ein ad illam probam sedendum est esse actuale Antichristi nō sit esse actuale, esse tm non aliqd reale possibile, qd sit negatio istinguentem actualitatis, q negatio potest tolli - & adventum actualitatis, sicut ho in statu possionis sit primo esse entia existita, & primo aufertur & esse iam existum, ipso ho sit in statu istractionis. Ita igitur Antichristus in statu possibilitatis sit primo actualitatis, & potest

ex parte ipsi ad creatum actualitatis et statum ipsius actualitatis

Sed 2.° Ut ista entis creati sit aliquo reale in eis quod potest ad illud producendum? Dicit affirmat ista quaestio supra 1.°, communiter dicit quod ens in eis est virtus qua habet ipsa in eis ad producendum totale ens, aliqua virtus productiva in eis est aliquid reale sive aliqua distinguatur ab essentia ipsius eis ut lux in igne distinguitur calor quod est virtus ignis ad producendum alium calorem: sive non distinguatur, et non distinguitur virtus ejus nisi intuitus in actu ad causandum istam naturam quam metaphysicam agit et positive ad hunc effectum: quod in eis est aliquid reale. Res ipsa hoc aliquo modo fit

Caput 2.m

Ens creatum fiat aliqua eis.

Nota 1.° Ens creatum sub ratione actuale et entitatis fiat eis? Decidit ex nullum ens creatum hoc esse actuale et entitatis quia sit illius ita efficientis finalis et exemplaris, ut fit exemplar intuit. l. q. 20. 1.° ergo sed quod de ente sub ratione possibile: et cum ita possibile entis sit aliquo reale sicut non repugnantia ad essendum actualiter ut dicimus cap. 1. qua 1.a. Idem et quare ens creatum possibile fiat eis? et inquiere Dicitur ita reale cum ita non repugnantia ad essendum, sit dependens a Deo ut sua efficiente.

Sed g. neg. ita Divus Th. quem seq-
tur Suarez desp. 31 desp. 7. n. 17. Vasq. desp. 117 cap. 2.
Molina 1. qe q. 18. art. 3. Ubi q. à priori intelligitur ei possibile
esse cum ista n repugnantia, ipsum fieri Antichristum, aliquid adorandum
adm. et exterendum actu, ipsum intelligitur in Deo poia productiva alicui-
us rei; q. ideo possibile Antichristi esse cum illa n repugnantia ad
adorandum et exterendum actu, n pendet a Deo ut ratione productiva seu
effectiva. Ista a optima si ipsi semper supponit eam in actu. ins-
titutam atq adeo eum poia ad illum effiendum potendum: q. sicut
possibile Antichristi esse cum illa n repugnantia n supponit in Deo
poiam productivam, n a Dei effiu, atqui n pendet a Deo ut ratione
effectiva.

Ubi igitur ait poia productiva in Deo alicui-
us effiu n datur nisi effiu ipsius in ipso Deo datur prius ali-
quid exemplar practicum: atq Deus n habet aliquid exemplar practicum
effiu possibilis Antichristi adorandum et exterendum: q. n datur in Deo
poia productiva illius ei possibilis. Maior patet, q. Deus semper ope-
ratur ut agens intellectuale: q. semper operatur per rationem praeexistentem
operandi enim, juxta a ratione practica: q. n intelligitur in Deo poia
productiva illius, cui n datur in Deo ratio practica, seu exemplar
practicum. Ubi Maior q. Deus n habet rationem practicam seu pra-
ticum exemplar rei illius qd a actus productus et producibile, seu po-
tibile produci: atq illud ei possibile n a aliquo actu productu
a Deo, nec a aliquo producibile, seu possibile produci: q. Deus n
habet rationem practicam seu exemplar practicum illius ei possibilis. Ma-
tale ergo sequitur q. aliquid dare ei posset et n posset productum et po